

Cour d'appel de Bruxelles zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości z następującym pytaniem:

Czy loi du 14 juillet 1994 relative au financement de l'Institut d'expertise vétérinaire (belgijska ustawa z dnia 14 lipca 1994 r. o finansowaniu instytutu badań weterynaryjnych) jest zgodna z prawem wspólnotowym? Czy opłaty weterynaryjne ustanowione ta ustawą należy uznać za niedopuszczalne ograniczenie obrotu wspólnotowego, jako zakazaną opłatę o skutku równoważnym do ceł lub jako środek o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych i czy w związku z tym należy je uznać za system pomocy podlegający zgłoszeniu do Komisji?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie T-112/03 L'Oréal SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), w której drugą stroną w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) była również Revlon Suisse SA, wniesione przez L'Oréal SA w dniu 28 maja 2005 r.

(Sprawa C-235/05 P)

(2005/C 205/13)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 28 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie L'Oréal SA, z siedzibą w Paryżu (Francja), reprezentowanej przez Xaviera Buffeta Delmasa d'Autane, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie T-112/03 ⁽¹⁾ L'Oréal SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), w której drugą stroną w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) była również Revlon Suisse SA.

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- a) uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie T-112/03 w całości oraz stwierdzenie nieważności decyzji czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 stycznia 2003 r. w przedmiocie odwołania nr R0396/2001-4, wydanej w postępowaniu w sprawie sprzeciwu nr B 215048 (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 1011576);
- b) obciążenie OHIM kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że odmawiając uwzględnienia mało odróżniającego charakteru wcześniejszego znaku towarowego (takiego jak FLEX) w swej ocenie stopnia podobieństwa tego znaku ze złożonym znakiem towarowym (takim jak FLEXI AIR), w którym został on odtworzony, Sąd Pierwszej Instancji naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 ⁽²⁾ i nie wyciągnął wniosków prawnych ze swoich własnych ustaleń.

Podnosi ona, że oznaczenia nie są podobne lub niepodobne in abstracto, ale in concreto (przykładowo w świetle sposobu postrzegania takiego oznaczenia przez właściwy krąg odbiorców). A zatem, jeżeli oznaczenia zostałyby prawidłowo porównane in concreto, to logicznym wnioskiem byłoby nadanie mniejszego znaczenia oznaczeniom nie posiadającym charakteru odróżniającego lub wcześniejszym znakom towarowym posiadającym charakter mało odróżniający.

Wnosząca odwołania utrzymuje również, że Sąd Pierwszej Instancji naruszyła art. 36 i 53 Statutu Trybunału Sprawiedliwości, gdyż zaskarżony wyrok zawiera błędne uzasadnienie. Podnosi ona, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył swój obowiązek przedstawienia uzasadnienia, gdyż orzekł jedynie, w pkt 82, że „mało odróżniający charakter wcześniejszego znaku towarowego jest bezsporny”, nie wyciągając z tego żadnych wniosków co do prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Dz.U. C 132 z 28.5.2005, str. 25

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal Supremo (Hiszpania) z dnia 13 kwietnia 2005 r., w sprawie ASNEF-EQUIFAX, Servicios de Información sobre Solvencia y Crédito, S.L. i administracja państwowa przeciwko Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (AUSBANC)

(Sprawa C-238/05)

(2005/C 205/14)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 30 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal Supremo (Hiszpania) z dnia 13 kwietnia 2005 r. w sprawie ASNEF-EQUIFAX, Servicios de Información sobre Solvencia y Crédito, S.L. i administracja państwowa przeciwko Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (AUSBANC).